

Arrest

nr. 61 836 van 19 mei 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 25 maart 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 februari 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 26 april 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat E. STESENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense origine te zijn. U verklaart omwille van volgende redenen uw land van herkomst te hebben verlaten. Sinds de betogingen in maart 2008 naar aanleiding van de presidentsverkiezingen in februari 2008 is uw vader, G.(...) P.(...), lid van de partij van oppositielid Levon Ter-Petrossian. Uw vader organiseerde in verschillende dorpen betogingen tegen de huidige president Serzh Sargsyan en registreerde nieuwe leden voor de partij. In maart 2008 werd uw vader hiervoor enkele dagen gearresteerd. U werd regelmatig lastiggevallen en opgeroepen betreffende de politieke bezigheden van uw vader. Er werden 2 à 3 keer huiszoeken bij u thuis verricht om iets tegen uw vader te vinden omdat uw vader oppositielid was. Rond mei 2009 werd

uw vader 1 dag gearresteerd omdat hij een geheim politiek programma had met de 2 oppositieleden S.(...) D.(...) en A.(...) S.(...). In september 2009 en in 2010 werd u door de wijkagent, A.(...) T.(...), meegenomen naar het politiebureau waar u ondervraagd werd over de werkzaamheden van uw vader. Ook wilden ze de namen van uw medestudenten die deel hadden genomen aan een betoging weten. U werd gevolgd door een wagen en werd 2 à 3 keer bijna aangereden door een wagen waarin ondermeer uw wijkagent zat. Op 30 februari 2010 werd u voor de laatste keer bijna aangereden. Sinds eind 2009 tot uw vertrek uit Armenië ontving u dreigtelefoontjes. U vermoedt dat deze afkomstig waren van de personen die u wilden omverrijden: uw wijkagent, A.(...) T.(...), en politieagent, A.(...) B.(...). Er werd u gezegd op te houden met klacht neer te leggen. In juni 2010 werd de burgemeester van Gyumri, V.(...) G.(...), slachtoffer van een moordpoging op de snelweg van Erevan naar Ashtarak. Na deze moordpoging werden ongeveer 3 huiszoekingen bij u thuis verricht. Op 10 juli 2010 vond de laatste huiszoeking plaats waarbij enkele documenten en het jachtgeweer van uw vader in beslag werd genomen. Na deze huiszoeking werd uw vader meegenomen door de politie. U heeft nadien niets meer van uw vader vernomen. In de herfst van 2010 werd u 1 nacht vastgehouden door de politie. De politie wou weten welke betogingen er in de toekomst zouden georganiseerd worden, evenals de namen van uw medestudenten. Alle bovenstaande problemen heeft u gekend omwille van de politieke activiteiten van uw vader en omdat u geen partijvoorzitter bent.

U heeft verschillende klachten neergelegd betreffende bovenstaande problemen. In maart 2010 en in augustus 2010 heeft u betreffende uw problemen tevergeefs klacht ingediend bij de procureur-generaal A.(...) H.(...). Ook heeft u in maart of april 2010 tevergeefs klacht ingediend bij de politieagent A.(...) T.(...). Ook heeft u in de lente van 2010 klacht ingediend bij de studentenvereniging opdat u met rust zou worden gelaten en u ongestoord kon studeren. U verklaart officieel gezocht te worden sinds juni 2010 door de burgemeester van Gyumri, V.(...) G.(...), en door de procureur-generaal, A.(...) H.(...).

U bent van Armenië naar België gereisd waar u op 26 november 2010 een asielaanvraag indiende bij de bevoegde asielinstanties. U bezit geen documenten.

B. Motivering

U verklaarde levensbedreigende vervolging door de autoriteiten te vrezen omwille van de politieke oppositieactiviteiten van uw vader en omdat u meerdere klachten had ingediend tegen de vervolging van uw vader, tegen persoonlijke vervolgingsproblemen in dit kader, en tenslotte tegen de uiteindelijke verdwijning van uw vader (CGVS, p. 8, 13).

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties. Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulentier dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden. Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden. Uit de informatie blijkt eveneens dat er ook voor familieleden van opposanten geen sprake is van vervolging.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden - aanhoudingen en ondervragingen door de politie, verschillende pogingen om u aan te rijden, de aanhouding en verdwijning van uw vader, verschillende huiszoekingen en dreigtelefoontjes omwille van de politieke activiteiten van uw vader (CGVS, p. 8-15) - niet aannemelijk. Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft. Zo blijkt uit uw verklaringen dat u niet het minste bewijs levert, niet van de geleden huiszoekingen, niet van de geleden arrestaties, niet van de verdenking door de politie van betrokkenheid van uw vader bij de moordpoging op V.(...) G.(...), en niet van de politieke activiteiten van uw vader (CGVS, p. 5, 9-15).

Eveneens werden verschillende tegenstrijdigheden vastgesteld tussen uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal en uw verklaringen in de op de Dienst Vreemdelingenzaken

ingevulde vragenlijst van het Commissariaat-generaal. De vastgestelde tegenstrijdigheden zijn van aard dat ze de geloofwaardigheid van de verklaarde vervolgingsproblematiek verder in het gedrang brengen. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat u tegenstrijdige verklaringen heeft afgelegd betreffende het tijdstip waarop uw vader werd gearresteerd en het tijdstip waarop de laatste huiszoeking werd verricht. Voor het Commissariaat-generaal verklaart u dat de laatste huiszoeking op 10 juli 2010 werd verricht waarna uw vader diezelfde dag werd gearresteerd (CGVS, p. 9 & 10). Echter, in de vragenlijst van het Commissariaat-generaal verklaart u dat er de dag nadat uw vader werd meegenomen voor ondervraging betreffende de moordpoging op V.(...) G.(...) een huiszoeking bij u thuis verricht werd (vragenlijst, punt 3.5). Geconfronteerd met bovenstaande tegenstrijdigheid stelt u dat ze voordien ook huiszoekingen hebben verricht maar dat toen uw vader niet werd meegenomen en dat u zoiets in het kader van voornoemde vragenlijst niet gezegd heeft (CGVS, p. 10). Deze verklaring is niet afdoende gezien de vragenlijst u werd voorgelezen en u het vervolgens ondertekende voor akkoord (vragenlijst, punt 3.8).

Ook verklaart u voor het Commissariaat-generaal dat er geen huiszoekingsbevel werd getoond tijdens de huiszoekingen (CGVS, p. 9), terwijl u in de vragenlijst verklaart dat de politie wel een huiszoekingsbevel heeft getoond (vragenlijst, punt 3.5). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid herhaalt u dat men nooit een papier bijhad en dat het allemaal illegaal was (CGVS, p. 11). Echter, deze verklaring verklaart uw tegenstrijdige bewering hieromtrent in de vragenlijst niet.

Ook heeft u tegenstrijdige verklaringen afgelegd betreffende uw verblijfplaats in Armenië. Immers, voor het Commissariaat-generaal verklaart u in uw ouderlijk huis te hebben gewoond tot 25 november 2010, de dag van uw vertrek naar België (CGVS, p. 3). Echter, in de vragenlijst stelt u dat u de laatste tijd voor uw vertrek ondergedoken leefde bij kennissen en familie (vragenlijst, punt 3.5). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid stelt u dat u soms voor een week of 2 weken elders verbleef. Met name verbleef u in 2009 en 2010 bij een vriendin in Lori en verbleef u tot mei 2010 af en toe bij een vriendin in Vanadzor (CGVS, p. 13). Verder stelt u dat u in de winter van 2009 en de lente van 2010 bij een tante via vaderskant heeft verbleven, en dat u in de lente van 2010 bij de broer van uw oma heeft verbleven (CGVS, p. 14). Echter verklaarde u evengoed dat u na de moordpoging op V.(...) G.(...) enkel thuis heeft verbleven (CGVS, p. 13). Ook verklaart u vervolgens dat u de laatste tijd niet was ondergedoken (CGVS, p. 13). Bijgevolg heeft u geen afdoende verklaring gegeven voor uw verklaring in de vragenlijst volgens dewelke u de laatste tijd ondergedoken zat bij kennissen en familie.

Ook heeft u tegenstrijdige verklaringen afgelegd betreffende de organisaties waar u verklaart klacht te hebben ingediend. Immers, u verklaart eerst klacht te hebben ingediend bij de studentenvereniging in Erevan (CGVS, p. 14). Vervolgens verklaart u klacht te hebben ingediend bij de journalistenvereniging in Erevan (CGVS, p. 15). Geconfronteerd met bovenstaande tegenstrijdigheid verklaart u dat het een studentenvereniging was (CGVS, p. 15). Echter, ook in de vragenlijst beweert u klacht te hebben ingediend bij de journalistenvereniging (vragenlijst, punt 3.5). Geconfronteerd met u verklaring bij de Dienst Vreemdelingenzaken stelt u dat u het niet weet en dat u zich misschien vergist heeft. Deze verklaring is niet afdoende. Er mag van u immers verwacht worden dat u consistente verklaringen aflegt betreffende dergelijke essentieel feit in uw asielrelaas.

Bovenstaande vaststellingen doen ernstig afbreuk aan uw asielrelaas.

Er moet dan ook worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u zich kan beroepen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Aangezien u behoudens voornoemde politieke motieven geen andere redenen inroept ter ondersteuning van uw asielrelaas (CGVS, p. 15), toont u tot slot al evenmin concreet aan dat u een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de regelgeving met betrekking tot de subsidiaire bescherming zou lopen in uw land van herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet). De bestreden beslissing is niet met voldoende redenen omkleed en hieruit blijkt geen afweging tussen verzoeksters belangen enerzijds en die van de Staat anderzijds. Zowel artikel 62 van de vreemdelingenwet, de rechtspraak van de Raad van State, artikel 8 juncto artikel 14 van het EVRM als artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen stellen dat de motivering in feite en in rechte afdoende moet zijn en dat uit alle motieven zelf moet blijken dat de overheid heeft afgewogen of een evenredigheid bestaat

tussen de motieven en de door de maatregel veroorzaakte gevolgen. Verzoekster ontwikkelt tevens een aantal grieven. Verzoekster verwijt de commissaris-generaal ook een gebrek aan motivering wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De motieven zouden niet evenredig zijn en in wanverhouding zijn met het gestelde doel en op onevenredige wijze de ingeroepen rechten van verzoekster aantasten en in verdere orde haar leven en vrijheid in gevaar kunnen brengen.

2.1.2. In een tweede middel voert verzoekster de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de fundamentele rechten van de mens, zoals die blijken uit het EVRM. Zij stelt dat geen belangenafweging werd gemaakt en dat geen feitelijke omstandigheid in aanmerking werd genomen. Verzoekster volhardt haar land te hebben verlaten wegens een vluchtelingenrechtelijke vrees en stelt dat zij in geval van terugkeer slachtoffer zal worden van gewelddaden. Uit uniforme informatie zou blijken dat de mensenrechten in Armenië op grote schaal worden geschonden en dat er veel corruptie bestaat.

2.2.1. Verzoekster dient aan te tonen dat er in haar hoofde feiten en omstandigheden bestaan waardoor zij een gegronde reden heeft te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat haar vrees actueel is, hetgeen betekent dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zijn oordeel moet steunen op de feitelijke situatie, zoals deze zich voordoet in het land van oorsprong op het ogenblik van zijn beslissing (artikel 48/5, §3, tweede lid van de vreemdelingenwet; zie ook: RvS 26 september 2008, nr. 186.532; J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 74-75). Deze stelling vloeit voort uit de definitie van vluchteling zoals geformuleerd in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, waarin het criterium “gegronde vrees voor vervolging” het wezenlijke is. Determinerend bij het onderzoek van dit criterium is of de asielzoeker thans een toevluchtsoord nodig heeft voor een te verwachten risico van vervolging in zijn land van oorsprong. De vrees van verzoekster moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354).

Te dezen moet worden vastgesteld dat de huidige situatie in Armenië van dien aard is dat personen met het voorgehouden profiel van verzoekster geen vervolging dienen te vrezen. Deze bevinding is gestoeld op de bij het administratief dossier toegevoegde informatie (Cedoca subject related briefing van 14 oktober 2010: *“Armenië, Beoordeling van de actuele vrees van politieke opposanten sinds de gebeurtenissen ivm de presidentsverkiezingen van februari 2008”*, stuk 12 van het administratief dossier). Diverse goedgeplaatste bronnen, zoals de voorzitters van verschillende Armeense mensenrechtenorganisaties, van oppositiepartijen en hooggeplaatste overheidspersonen en buitenlandse diplomaten bevestigen unaniem dat personen met het door verzoekster voorgehouden profiel, i.e. een familielid van een persoon die betrokken is bij de oppositie bij de verkiezingen van 19 februari 2008 en de evenementen van maart 2008, niets meer te vrezen hebben sedert maart 2009 omwille van deze betrokkenheid en geen aanhouding of gerechtelijke vervolging meer riskeerden, gezien de personen die in deze context gearresteerd moesten worden al eerder werden gearresteerd. Ook konden personen met bovenstaand profiel probleemloos naar Armenië terugkeren, daar ze geen enkel risico meer liepen. De voorzitter van de gezaghebbende mensenrechtenorganisatie, zijnde het Helsinki Committee of Armenia (HCA), bevestigde zelfs dat er behalve twee welbepaalde oppositiemilitanten geen enkele militant/activist of eenvoudige sympathisant van de oppositie door de autoriteiten werd gezocht in verband met de gebeurtenissen volgend op de presidentsverkiezingen van 2008. Voormelde informatie van het Commissariaat-generaal geeft eveneens duidelijk aan dat politieke opposanten in verkiezingstijd aan intimidatie kunnen worden blootgesteld. Dit was het geval tijdens de gemeenteraadsverkiezingen van 31 mei 2009 en tijdens de tussentijdse verkiezing van 10 januari 2010. Maar zodra de verkiezingen en de spanningen die ze met zich meebrengen voorbij zijn, wordt de situatie kalmer en worden opposanten niet politiek vervolgd. De enige situaties die een risico kunnen inhouden betreffen personen die actief deelnemen aan politieke acties. Deze geïsoleerde gevallen zijn zonder uitzondering bekend en worden breeduit aan het licht gebracht. Verzoekster brengt echter geen elementen bij die aantonen dat zij als een dergelijke uitzondering wordt beschouwd. Verzoekster weerlegt voormelde informatie, die door haar gekend is en waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich gesteund heeft niet. In het kader van de devolutieve kracht van het onderhavige beroep volstaat het voorgaande om te besluiten dat in hoofde van verzoekster geen vluchtelingenrechtelijke vrees in aanmerking kan worden genomen.

2.2.2. Ook inzake de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus rust de bewijslast op verzoekster. In het licht van de hierboven beschreven actuele situatie in Armenië en de hieraan gerelateerde ongeloofwaardigheid van het asielrelaas toont verzoekster niet aan waarom zij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet zou lopen.

2.3. Verzoekster kan niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet worden erkend en komt niet voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien mei tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER